

F. T. Mauthasuseni Igazolólapja

Ausweis — Certification.		Provisional identification card for civilian internee of Mauthausen.	
Herr <i>Fogel Tivadart</i>		Current number _____ Internee number _____	
geb. am <i>23.8.1914</i> in <i>Keszthely</i>		Laufkarte Nr. <i>Fogel</i> Häftlings-Nr. _____	
zuletzt wohnhaft <i>Keszthely</i>		Family name <i>Fogel</i>	
als <i>Hungarian</i>		Christian name <i>Tivadart</i>	
wurde vom <i>8.4.1945</i> bis <i>5.5.1945</i>		Born <i>23.8.1914</i> at <i>Keszthely</i>	
in nationalsozialistischen Konzentrationslagern gefangen gehalten und vom Konzentrationslager Mauthausen in Freiheit gesetzt.		Nationality <i>Hungarian</i>	
was kept in captivity from <i>8.4.1945</i> to <i>5.5.1945</i> in Nazi-German concentration camps and was liberated from the concentration camp of Mauthausen.		Address <i>Keszthely</i>	
Unterschriften und Stempel:		Signature: <i>Fogel Tivadart</i>	
<i>[Signatures and Stamps]</i>		Fingerprint: _____	
Mauthausen, am <i>1.8.2005</i>		Mauthausen, am <i>1.8.2005</i>	

A képen az a kétnyelvű mauthauseni igazolás van, amivel a férjem hazajött. A szövege a következő: Mauthauseni internált polgári személy ideiglenes igazolólapja F. Tivadart, született 1914. 08. 23-án Keszthelyen (magyar állampolgár) 1944. 04. 08-tól 1945. 05.05-ig fogságban tartották náci koncentrációs táborokban, és a mauthauseni koncentrációs táborban szabadították fel. Mauthausen, 1945. június 9. *** 1944. március tizenkilencedikén bejöttek a németek, ahogy azt már tudjuk, és a férjemet huszadikán már elvitték munkaszolgálatosnak a Kárpátokba, ahol erős fizikai munkát végeztek velük. Sok volt a tifuszos köztük. Aztán, ahogy a front jött Magyarország felé, úgy mindig távolabb-távolabb vitték, egész Nagycenkig, ami szintén híres a sok elpusztult zsidóról. Azt mesélte, hogy kétszázan voltak egy században, annyira lefogytak, hogy alig maradtak, mire Kőszegre értek, és onnan, mikor továbbvitték gyalog őket Mauthausen felé, már alig voltak négyen a századból. De még az a négy is alig jutott el Mauthausenig, mert a magyar és német katonák tankokkal úgy álltak, hogy csak a szűk részen tudjon átmenni a munkaszolgálatosok tömege. Főnt a tank tetején álltak a katonák, puskatussal verték a fejüket, úgyhogy az agyonverteknek a hátán taposódva jutottak ki a két tank között. Egyaránt aljas módon viselkedtek a magyarok is, a németek is. Aztán hajóra rakták őket, és úgy vitték őket egészen Mauthausenig. Találkozott egy keszthelyi ügyvéddel, aki sokkal idősebb volt nála, tehát egy másik századból került oda. Három hónapig voltak együtt. Flekktífusz, fején egy nagy seb, mert az úton valaki fejbe verte, szóval borzalmas állapotban volt. Írtam haza -- kaptunk az amerikaiaktól lapot --, hátha valaki hazakerült, hogy én itt és itt vagyok. Ezek a lapok eljutottak Keszthelyre, és ott a polgármesteri hivatalban lettek lerakva. A férjem Mauthausen felszabadulása után az ügyvéd barátjával gyalog elindult haza. Valamikor júniusban már otthon voltak. Följött Pestre, mert a barátok a Jointban dolgoztak, és egy ilyen Joint-futárral küldött ki levelet. Volt egy iroda, ahova az ember mindig bement, hogy milyen hír van, jött-e hazulról valami. Odaadták azt a levelet, amelyben írja, hogy ő megvan. Ezután készültünk haza.